

Versek régi füzetekből

Csillag és Hold látna ránk

– Csoóri Sándornak –

Minden vers halálugrás, miképpen
repülni tanul a kődarab;
fölszegett állú önbecsülésünk
átall fogadni előragott ételt...
Anyánk kezéből se!

Idő pányvázza az igazságokat
s a hazugságok: a félig-ek – –

Nagyothalló házsorok
között tűzrakó – sorsok
– gyerekeim virrasztanak,
parázsűvők, az anyjuk
szélvédőnek
hátukra kendőt kanyarít – –

Kék lánggal éghetne ez a tűz is,
akár a népdal-lakta tölgy:
Hold és Csillag láthatna ránk,
ahonnan az iszap se ránt
magával – –
Üzenet szállna, füst nélkül...

Szany, 1989. március 30-án

(2011. szeptember 14.)

Kései töredék

– Baka Istvánért –

Istent szólítottad zsoltáros kínnal
s vitattad – hányszor – jótéteményeit
lánycombokért sajogva emeltesd szavad:
ígért áldása meddig késheetik?!

Falaid között félelemtelen
virrasztottál boraid társaként
járván oda-vissza városaid már
lázasan csak suttogva leheltesd
mennyivel több verset írt
nálad Vörösmarty Mihály –

Naponta indulsz a szegedi partról
vissza Szekszárd dombjaira
s ama donna a Babits-balkonon
kihajolva porrongyot rázva fejünkre,
fiúk egy teára, húgom is itt...

nem mondja, híván, gyerünk be –

A Gecsemánén még élni láttalak
Uradhoz fordultál hadakozva
Tarkovszkijt, Szosznorát idéztél...
– botló töredékek csak szavak maradtak:

Onnan mérem mulasztásaimat – –

□ **Elbotló mese**

– „*Mi leszel fiam, ha meghalsz?* ”

(Markó Béla)

Milyen legyünk, mi legyünk
majd akkor??

Jó-lenni kevés: nagyra
nőjj kisfiam, s a
gondolatnyi csodafán
sapkádba gyűjtött madárszóval
térülj s maradj földközelpben,

érhess le asszonyodhoz
– körötte gyereket kacagtass!

Nincs ideje most a sírásnak,
még ha a mesék elbot-
lanak is jobbadán...

Ki vagyok, mi leszek:
most apám és öcsém vagyok,
s akiket sorolt J.A., az árva,
s leszek majd folytatás:
ritkuló fák tövén új
erdők eledele, televény
vagy megfejtendő üzenet:

...Mi voltál fiam? Mi lettél?

Mi leszel, ha meghalok